

[Connie Hedegaard]

amerika, hvor der sker frygtelige overgreb på menneskerettighederne. Det er også muligt, at der er nogle særlige kategorier af overgreb, der er værre end i Nicaragua, men jeg synes, at det er en for letkøbt undskyldning at sige, at Nicaragua er bedre end så meget andet skidt, og derfor, som hr. Gert Petersen gjorde det, helt undlade at fordømme en eneste af de ting, der sker i Nicaragua.

Det mest overraskende ved hr. Gert Petersens indlæg var den bemærkning, som udenrigsministeren netop har omtalt, at det pluralistiske liv er genoprettet. Udenrigsministeren gav en udmærket redegørelse for, hvordan forholdene rent faktisk er. For det konservative folkeparti er det temmelig overraskende, at SF og SFs formand, hr. Gert Petersen, definerer pluralistisk liv som det, der i øjeblikket foregår i Nicaragua. Men så ved vi, hvad SF lægger i dette begreb, og det skal man have tak for.

Hr. Hans Hækkerup siger, at det er et problem for Nicaragua, at contraerne har baser bl.a. i Honduras. Det er da indlysende, at det er et problem. Det, jeg forsøgte at gøre opmærksom på, var, at det er nok så vigtigt at finde årsagerne til, at disse contraer findes. Den vigtigste årsag er, at demokratiske rettigheder og menneskerettigheder undertrykkes i Nicaragua. Det var mere rimeligt at koncentrere sig om at fjerne disse årsager.

Hr. Hans Hækkerup sagde i sit første indlæg, at USA kaster Nicaragua i armene på Cuba og Sovjetunionen, fordi der fra disse lande kommer hjælp til de progressive kræfter. Jeg mener ikke, at man kun skal tegne USAs engagement i Mellemamerika i et stort lyserødt billede, men jeg synes, at man skal have historien med og i hvert fald ikke lave historieforvanskning. Kendsgerningen er, at USA støttede sandinisterne, da de overtog magten efter Somoza. USA gav i de første par år, sandinisterne var ved magten, økonomisk bistand til Nicaragua, der androg 117 mill. \$ fra 1979 til 1981. Det skal med, når man prøver at vurdere. Et eller andet må der altså være sket i Nicaragua, også i den amerikanske administration, indrømmer jeg, men der må være sket noget i Nicaragua, der har fået USA til at skifte opfattelse, og her kan man nævne en betydelig stigning i den sovjetiske bloks militære leverancer til Nicaragua.

Hvorfor har man ikke fra forslagsstillernes side medtaget i dagsordenen blot ét eneste

krav til Nicaragua? Ved ikke at gøre det siger man i virkeligheden, at det ikke er påkrævet, men at alle ændringer i Nicaragua skal komme udefra. Dermed blæstempler man efter vores opfattelse Nicaraguas egen indsats. Det skuffer os i det konservative folkeparti, at socialdemokratiet er blevet så unuanceret i sit syn på udviklingen i Mellemamerika i almindelighed og i Nicaragua i særdeleshed, og at man ikke i dagsordenen havde plads til bare et lille krav om forbedringer i Nicaragua selv.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg tror, det var hr. Hans Hækkerup, der sagde, at vi vist ikke rigtig blev færdig med diskussionen om menneskerettighederne i Nicaragua kontra de andre mellemamerikanske lande, og det giver jeg ham helt ret i. Det var måske min skyld, men jeg synes ikke, det var rigtigt, at vi fortsatte de korte bemærkninger på det tidspunkt, og hr. Gert Petersen kom så ind på det i sin ordførerale, og så vil det være forkert at blive ved at køre på de korte bemærkninger.

Jeg kan også have en vis tvivl om, at vi når at blive færdig med den debat i dag, men nu har frøken Connie Hedegaard taget et sted fra Amnesty International-rapporten op, side 171. Jeg vil nævne side 174, hvor der også tales om vilkårlige drab, som hæren har begået i slutningen af 1983 i Pantasmaområdet. Der er adskillige ting i det kapitel, der vedrører Nicaragua, som vi kunne gennemgå med lup, og det er muligt, at vi får lejlighed til det, men debatformen og vores faciliteter her i folketinget egner sig ikke rigtig til det. Jeg mener, at der var belæg for det, jeg sagde.

Jeg vil godt bevæge mig videre til det med dagsordenen og til nogle af de bemærkninger, som socialdemokraterne har fremsat her. Hr. Hans Hækkerup har beklaget, at vi ikke kan stemme for dagsordenen, og hr. Kelm-Hansen sagde vise ord, synes jeg, idet han manede til bred enighed om emner som dette. Alt sammen indlæg, som jeg synes er vægtige, og som gør indtryk, men der har jo ikke været brede forhandlinger f.eks. med ordførerne om udformningen af denne dagsorden, og jeg synes stadig væk, at der er elementer, som gør den skæv.